

3. møde.

Onsdag den 11. oktober kl. 14.

Formanden: Gennem middagsradioen fik vi i dag meddelelse om, at Frederik den Ottendes yngste datter, *prinsesse Dagmar*, er afgået ved døden i en alder af 71 år.

Prinsesse Dagmar, der i 1922 blev foræret med hofjægermester Castenskiold, levede et stiltfærdigt liv for sin familie og det humanitære arbejde, hun udførte. I kongehusets fester deltog hun imidlertid gerne, og adskillige af folketingets medlemmer har tid efter anden haft lejlighed til at glædes over hendes venlige og naturlige væsen, der vidnede om offervilje og nobel karakter.

Vi sender vore tanker til Amalienborg og udtrykker vor deltagelse i kongehusets sorg.

I dag til morgen fik vi besked om, at medlem af folketinget *Kristen Amby* i går er afgået ved døden.

Vi var klar over, at *Kristen Ambys* kræfter var i aftagende, og hans mange venner her i tinget så med sorg, hvor svært det var for ham at tvinge sig selv til at klare blot det nødvendige antal møder, og så måtte han til sidst bukke under for den snigende sygdom, der undergravede et tilsyneladende overmål af livsenergi, som i mange år gjorde *Kristen Amby* til en af de skikkelser, der i bedste forstand satte præg på folketingets forhandlinger.

Kristen Amby hørte til den kreds af unge konservative, som efter forfatningsrevisionen i 1915 gik i gang med at organisere et positivt og skabende arbejde for det parti, der af mange grunde måtte påtage sig en række nye opgaver, som krævede både en fordomsfri indstilling og indlevelsesevne over for en ny tid med ændrede produktionsvilkår og ændringer i vide kredses livssyn.

At *Kristen Amby* i dette arbejde så en livsgerning, var ingen i tvivl om, og skulle vi finde ét ord, der karakteriserede hans politiske indstilling, måtte det blive ordet fordomsfri.

Han var fordomsfri over for behandlingen og løsningen af de store sociale spørgsmål, som årene efter den første verdenskrig væltede ind over den lovgivende forsamling, og som i andre skikkelser gentog sig efter den anden verdenskrig.

Han var stærkt aktivt interesseret og levende optaget af boligspørgsmålet, men var i øvrigt all round i sit arbejde.

Det var jo allerede i 1932, at *Kristen Amby* blev medlem af folketinget, og medlemskabet fortsatte — bortset fra nogle måneders medlemskab i landstinget — til nu.

I denne lange periode havde hans arbejde her i tinget så stor en spændvidde som fra funktionærspørgsmålene til hans opgaver i De Forenede Nationer.

Når jeg så stærkt har understreget *Kristen Ambys* fordomsfri indstilling, skylder jeg også at sige, at han altid ønskede at være loyal over for sit parti.

Jeg ved ikke, om denne hans trofasthed måske fornemmedes stærkest af os, der stod udenfor; men jeg tror, at jeg har lov til at sige, at *Kristen Ambys* fordomsfrihed og hans indsats for det parti, i hvis tjeneste han med ildhu havde arbejdet fra sine unge år, kunne forenes i ham, uden at det ændrede det billede, vi havde af ham, nemlig et helstøbt og varmhjertet menneske.

Det billede, vi her i tinget skal bevare af *Kristen Amby*, er ikke det, som vi kender fra de senere år, men billedet af den levende, temperamentsfulde politiker og debattør, der ved visse lejligheder virkelig kunne få tinget til at lytte, når han gav sig selv helt i en sag.

Det er mindet om denne levende og ini-